

[Hauch.]

Hatte, som bliver lavet paa Skodsborg Hattfabrik. Der er ingen Hemmelighed i dette, det er bare første Gang, vi er stødt paa det. Saa anførte Sekretariatet — det vedkommer strengt taget ikke Sagen, men naar jeg i det hele taget berører denne Historie, skal det hele med — over for den Mand i Valutakontoret, han talte med, at den paagældende Importør af italienske Hatte havde udført sine Kompensationsforretninger gennem lang Tid, og endvidere, at han indførte saadanne italienske Hatte, der her i Landet kunde sælges i Detailhandelen til en Pris, der laa lavere end den i Valutakontorets Klausul anførte. Vi vilde selvfølgelig inden for Landbrugsraadet meget gerne have Kompensationsforretningen fortsat; denne Forretning er en af de faa paa Italien, der er drevet med positivt Resultat. Og jeg kan tilføje, at Kontorchef Lindgren — vi møder altid Velvilje i Valutakontoret, det ønsker jeg at sige, naar vi taler med det om Tingene, Valutakontoret viser altid Velvilje, saa vidt dets Indflydelse rækker — lovede at se paa Sagen, og at han haabede, at det kunde lade sig gøre at imødekomme den paagældende Importør, naar Sagen forholdt sig, som det var oplyst, at han i længere Tid havde foretaget sin Import paa Basis 1 : 1 uden Betingelser, og naar vi ønskede, at han skulde fortsætte.

Naar Ordningen altsaa kan bruges saadan i et Tilfælde som dette, og naar en ansvarlig Embedsmand i Valutakontoret erklærer, at det gør man ogsaa i andre lignende Tilfælde, saa spørger jeg det høje Tings Medlemmer: Hvad er det, der her foregaar? Foregaar der ikke her en Beskyttelse i den mest udprægede Form, hvorunder en Beskyttelse i det hele taget kan finde Sted? Jeg bebrejder ikke den højtærede Handelsminister, at han med den Lov, han har, gør det, han gør her, men jeg misbilliger det absolut, fordi der her er Tale om Fordyrelse af Varer under en Form, som Befolkningen er ganske ude af Stand til at kontrollere. Jeg bebrejder altsaa ikke den højtærede Handelsminister, at han gør dette, for han er jo i sin gode Ret, naar han staa med den Lov i sin Haand, som de tre Partier nu paa ny skaffer ham. Jeg vil derimod gerne spørge ærede Medlemmer, om man alligevel ikke tror, at der er noget at overveje her. Jeg maa selvfølgelig gaa ud fra, at Valutakontoret i denne Sag har faaet sine Ordre og handler efter disse Ordre — det er jo ikke noget, Valutakontoret gør af sig selv. Derfor vil jeg gerne spørge: Tror man egentlig

inden for de tre Partier i den høje Rigsdag, som gennemfører dette Lovforslag, at man har fundet en god Form at foretage denne Regulering paa, naar den kan ske paa den Maade, som Talen her er om? Og jeg vil for Resten i denne Forbindelse stille et Spørgsmaal til Det radikale Parti, som jo dog holder Liv i den nuværende Regering — det lader sig ikke nægte, for selvfølgelig, selv om vi og de Konservative ikke er saa gode Venner under denne Forhandling, tror jeg nok, vi kunde blive enige om een Ting, nemlig at skaffe os af med denne Regering, dersom de Radikale ikke vilde holde Benet under Taburetten: Hvad synes man om en Ordning, som lægger en saadan Myndighed i den højtærede Handelsministers Haand paa dette Omraade, som alle Dage for Det radikale Parti var et betydningsfuldt politisk Omraade? Jeg vil have Lov til at gaa ud fra som givet, at de radikale Medlemmer ikke kan have en særlig sød Smag i Munden i den Situation, der opstaar ved, at man overlader den højtærede Handelsminister en Myndighed af denne Beskaffenhed.

Jen gentager for ikke at blive misforstaaet af den højtærede Handelsminister — det lægger jeg megen Vægt paa —, at jeg bebrejder ikke Ministeren noget, jeg misbilliger kun. Men jeg retter en Bebrejdelse mod de Partier i Rigsdagen, som giver den højtærede Handelsminister Mulighed for at handle, som han har handlet i dette Tilfælde. Nu faar vi det maaske i det Tilfælde, jeg nævnte, ordnet saadan, at Handelen alligevel kommer i Stand. Men Eksemplet viser dog, hvad man bruger Valutaordningen til i den Skikkelse, den i Øjeblikket har. De tre Partier maa kunne forstaa, at ud fra et Venstresynspunkt og ud fra de Interesser, som vi ønsker at varetage, Landbrugets Interesser, kan vi ikke medvirke til en Ordning, der kan bevirke, at Fordyrelse af Varer finder Sted under den Form, jeg her har gjort Rede for. Derfor vilde vi have sat Pris paa en Ændring — og vi vil haabe, at det endnu kan lade sig gøre at faa en Ændring ind i saa Henseende —, hvorefter noget saadant ikke kan finde Sted og den højtærede Handelsminister ikke faar den omfattende Bemyndigelse, der her er Tale om. Jeg tror ogsaa, det vilde være heldigt for den højtærede Minister ikke at have den. Men, som sagt, at han benytter den, naar han har den, bebrejder jeg ham i og for sig ikke.

Det ærede 2det Medlem for 1ste Kred (Hendriksen) sagde i Dag til mig, at han naturligvis gerne vilde være med til at forhandle i Udvalget, saa at hele Rigsdagen kunde enes i denne Sag. Jeg takker det